

Anna minun nähdä naulanreiät käsissäsi

[Spara som PDF](#)

Raamatun tutkistelu siitä, missä JUMALAN voima virtaa

Tuloste Lennartin ensimmäisestä esitelmästä Trunnagårdenissa, Orsassa 21, maaliskuuta 2009.

Sisällysluettelo

1. [Johdanto](#)
2. [Katso hedelmää](#)
 1. [Ei hyvää hedelmää poimita huonosta puusta](#)
3. [Ristin periaate](#)
 1. [Tuomas Epäilijä](#)
 2. [Kypsyä kitkeräksi tai makeaksi](#)
 3. [Nyt en elä enää minä](#)
 4. [Esikuvana Paavali](#)
4. [Suosittuja julistajia ja profeettoja](#)
5. [Yhteenveto](#)

1.0 Johdanto

Tässä Raamatun tutkistelussa jaan siitä, mitä koen Raamatun sanovan siitä, missä **Jumalan** voima virtaa. Mitkä ovat ehdot sille, että ihminen voi seisoa Jumalan palveluksessa ja olla tosi, hengen voitelema julistaja, opettaja, evankelista, profeetta jne. On siis kyse myös todellisen Jumalan miehen tuntomerkeistä. Tätä on tärkeää opiskella voidaksemme arvioida, onko Jumalan voima nähtävillä, kun joku toimii Jeesuksen nimessä vai onko kyseessä joku muu

voima, toinen henki.

2.0 Katso hedelmää.

Aloitamme lukemalla Matteuksen evankeliumista.

Matt. 7:15–23: Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. 16 **Heidän hedelmistään** te tunnette heidät. Eihän orjantappuroistakaan koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? 17 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä. 18 Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä **eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.** 19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. 20 Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään. 21 Ei jokainen, joka sanoo minulle ” Herra, Herra”, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. 22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: ” Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja **sinun nimesi** kautta tehneet monta voimallista tekoa?” 23 Ja silloin minä lausun heille julki: **”Minä en ole koskaan teitä tuntenut;** menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät”!

On tärkeää, että mietiskelemme sitä, mitä hedelmää Jeesus tarkoittaa. Tässä Raamatun sanassa on aivan selvää, että merkit ja ihmeet **eivät** ole hedelmä. Tämä meidän täytyy panna mieleemme! Ja epäsuorasti tämä Raamatun sana sanoo kyllä myös, että se määrä ihmisiä, jotka tulevat erilaisiin kokouksiin ja kampanjoihin, ei myöskään ole hedelmää. Ei edes silloin, jos he nostivat ylös kätensä. Vastapelastuneiden lukumäärä voisi olla hedelmä, mutta onhan vaikeaa tietää, ketkä kokouksessa todella ovat kääntyneet todelliseen ja kestävään uskoon. Hedelmät eivät ensimmäiseksi tule puuhun. Tätä meidän täytyy ajatella. Ensin tulee pieniä nappuja, sitten lehdet, sitten tulevat esiin kauniit kukat ja kauan sen jälkeen, ehkä syksyn saapuessa, tulee hedelmä. Ja vasta elonkorjuun aikaan, pitkän kypsymisprosessin jälkeen, tiedämme, millainen kylvösiemen oli tai mikä oli hedelmäpuu. Se Raamatun sana, joka kertoo yhden kylvävän ja toisen korjaavan, sanoo meille myös jotain aika-aspektista.

Aidon evankelisen julistuksen pitää sisältää sekä ihmisten että ympäröivän yhteiskunnan kestävä, positiivinen muutos. Jos tapahtumaa kutsuu herätykseksi siitä huolimatta, että ihmiset eivät kypsy epäitsekäiksi, antaviksi, positiivisiksi kristityiksi, jotka vaikuttavat ympäröivään yhteiskuntaan positiivisesti, silloin ei

ollut kyseessä mikään aito herätys. Siis nyt voimme katsoa peruutuspeiliin kaikkiin niihin liikkeisiin, jotka ovat vaikuttaneet meidän ajassamme ja taaksepäin. Silloin joka tapauksessa minä näen, ettei meillä ole kyllä ollut mitään aitoa herätystä Ruotsissa ehkä sitten 50-luvun. Se kertoo jotakin niistä erilaisista puista, joiden olemme nähneet ojentavan oksiaan viime aikoina ja myös jotain siitä kylvösiemenestä, jota on käytetty.

Meidän täytyy myös pitää tietoisuudessamme tämä kyseessä olevasta Raamatun kohdasta, että tulee olemaan ihmisiä, jotka toimivat voimateoissa, **Jeesuksen nimessä**, mutta joilla ei kuitenkaan ole ollut mitään tekemistä Jeesuksen kanssa. Hänhän **ei** ole **koskaan** tuntenut heitä, kuten luimme yläpuolella olevasta tekstistä. Joten **se, että** tapahtuu merkkejä ja ihmeitä ja **että** niitä tapahtuu **Jeesuksen nimessä**, ei siis ole mikään takuu aitoudesta. Kysymyksessä on lähde. Täytyy siis arvioida hedelmä ja se itse asiassa tarkoittaa itse puun arvioimista. Emme saa perääntyä tästä. Minun mielestäni saamme selviää merkkejä useissa Raamatun kohdissa arvioidaksemme puut.

Ilmestyskirjan luvussa 2 on melko selvää se, että Jeesus arvostaa sitä, että ihmiset koetellaan ja ratkaistaan, ovatko he tosia vai vääriä. Samanaikaisesti hän sanoo siellä, ettemme saa kadottaa ensirakkauttamme tai *parasta rakkauttamme*, kuten se myös voidaan kääntää.

Ilm. 2:2-4: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää, sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi. 3 ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden etkä ole uupunut. 4 Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt **ensimmäisen rakkautesi**.

Siihen, mitä sanotaan jakeissa 2 - 3, ei Jeesuksella ole mitään vastaan sanomista. Joten tässä Raamatun sanassa minun mielestäni on tukea julistajien aitouden koettelemiseksi ja silloin varsinkin heidän, jotka ilmaisevat olevansa jotain erityistä Jumalan valtakunnassa. Samanaikaisesti Jeesus sanoo, että kun olemme tarkkoja aitouden suhteen, niin emme saa kadottaa ensirakkauttamme. Sen luulen osittain käsittelevän rakkautta Jumalaan, mutta varmasti myös sitä, ettemme kadota päätehtäväämme, ihmisten voittamista Jeesukselle. Siis Lähetyskäsky, "Ensimmäinen rakkaus" tai kuten voimme sanoa vähän selvemmin kreikankielisestä perustekstistä "*paras agape-rakkaus*", "*paras ilman rajoituksia oleva rakkaus*", voi aivan hyvin viitata epäitsekkyyteen mennä ulos maailmaan ja voittaa toisia ja auttaa toisia. Jos me paljastamme vääryyden ja epäaitouden, niin

sen täytyy olla sen takia, että me rakastamme ihmisten vapauttamista totuuteen, vapauteen ja Jumalan lapseuteen. Sitä me emme siis saa kadottaa pyrkimyksessämme totuuteen!

On aivan tavallista, että saa uskonsisaruksilta puolikkaan Raamatun sanan päin kasvoja, jos puhuu harhaoppien paljastamisesta jne. ja se kuuluu näin:” mutta meidänhän ei pidä tuomita” Siksi otamme myös yhden sanan Paavalilta, joka näyttää, mistä tässä on kyse.

1. Kor. 5: 12–13: Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse niitä, jotka ovat sisäpuolella? Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. Poistakaa keskuudestanne, se joka on paha.

2.1 Hyviä hedelmiä ei poimita huonosta puusta

Sanon myös jotakin tästä ”koetella kaikki ja pitää se, mikä hyvää on”. Tätä kuulee usein niiden ihmisten sanovan, jotka ovat liikkuneet yhteisöissä, jotka ovat saaneet paljon kritiikkiä, mutta joissa he itse ovat mielestään tulleet valtavan siunatuiksi. Silloin saa kuulla suunnilleen näin: ”Joo, mutta meidänhän on koeteltava kaikki, ja säilyttää se, mikä on hyvää. Eihän kukaan ole täydellinen. Ja nyt olen todella tullut valtavan siunatuksi” jne. Näin olen kuullut monen sanovan tapahtumista esim. Torontossa ja Lakelandissa. Silloin meidän täytyy muistaa, että ihmiset esim. New Age - liikkeessä kokevat myös valtavan mieltäylentäviä kokemuksia, jotka monesti ovat valtavan samanlaisia kuin ne äärimmäiset kokemukset, joita olemme nähneet Torontossa ja Lakelandissa, vain muutamia esimerkkejä mainitakseni. Joten hengelliset kokemukset eivät ole mikään takuu aitoudesta, ei edes, jos ne koetaan positiivisina. Voimme lukea koko tämän Raamatun sanan, jota usein siteerataan lyhennettynä.

1. Tess. 5:20–22: profetoimista älkää halveksuko, 21 mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; 22 karttakaa kaikenlaista paha.

Tämän Paavali kirjoitti Tessalonikan seurakunnalle ja se siis käsittelee sanoman koettelemista **profetioissa**. Ja onhan melko itsestään selvää hänen tarkoittaneen sitä, että jos joku Tessalonikan seurakunnassa profetoisi, niin sitä ei pitäisi halveksia vaan koetella se ja säilyttää se, mikä on hyvää. Tietysti nämä profetoivat henkilöt olivat tunnettuja seurakunnassa. Joten tessalonikalaisten ei tarvinnut ajatella koettelevansa profetoivaa henkilöä vaan vain sitä, mitä sanottiin. Hehän tiesivät jo, miten asiat olivat hengellisesti ajatellen profetoijalla.

Mielestäni näin voimme olettaa.

Joten en luule, että tätä Raamatun sanaa voidaan käyttää oikeuttamaan esimerkiksi matka USA:han villiin karismaattiseen tapahtumaan osallistumista varten. Ja siellä sitten koetella kaikki, mitä tarjotaan ja säilyttämään se, mistä pidetään. Siinä tapauksessa täytyy tarkastella toisella tavalla. Silloin täytyy tarkastella sekä julistajia että julistusta ja silloin voivat tarkastelun seuraukset tulla valtavan toisenlaisiksi.

Kuten näimme aiemmin, niin Jeesus sanoi näin.

Matt. 7:18: Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä, **eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.**

Jos me siis olemme tekemisissä julistajan kanssa, jolla on huono luonne tai harhainen julistus, niin silloin ei hedelmä sellaisesta puusta ole hyvä, vaikkakin niin saatettaisiin käsittää. Ne ovat sen sijaan **savuverhoja** kätkemään huono puu. Nyt en tarkoita, että julistajan täytyy olla täydellinen kaikissa suhteissa tullakseen hyväksytyksi, mutta ei ole olemassa mitään perusedellytyksiä, joiden täytyy olla täytetty, voidaksemme sanoa, että puu on hyvä. Ja hyvällä puulla tarkoitan silloin, että Jumalan Henki virtaa vapaasti siinä puussa niin, että hedelmästä tulee hyvä. Katsomme heti yhtä tärkeimmistä edellytyksistä siihen, että **Jumalan** voima voi olla Jumalan miehessä. Mutta ensin osoitan toista edellytystä ja se on se, ettei todellisella Jumalan miehellä voi olla luopunut oppi, jos haluamme poimia hedelmiä hänen puustaan. Paavali sanoo näin Room. 16:17:

Room. 16:17: Mutta minä kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet. **Vetäytykää pois heistä.**

Jos joku siis tulee tuoden oppeja, jotka ovat ristiriidassa apostolien julistuksen kanssa, niin meidän pitää kääntää kengänkannat ja lähteä sieltä! Tätä kehotusta meidän pitäisi kuunnella! Sekä silloin, kun on kysymyksessä mahtavat kampanjat ja kun on kyseessä jotain, mikä on valtavan suosittua juuri nyt ja se on ekumenia. Raamatun näkökulmasta ei ole tilaa poimia hedelmää huonoista puista eikä olla vuoropuhelussa minkäänlaisen ”yhtenäisyyspyrkimyksen” kanssa..

Joten tässä oli vähän siitä, miten kaikki koetellaan ja hyvä säilytetään. Sen voimme tehdä seurakunnissamme, joissa tunnemme eri ”puut” henkilökohtaisesti. Mutta kun kyseessä on tuntemattomammat yhteisöt ja

henkilöt, silloin meidän täytyy koetella sekä henkilöt että yhteisöt paljon tarkemmalla tavalla. Jos huomaamme silloin, että puu on huono, niin meidän pitää kääntyä pois siitä yhteisöstä. Voimme myös ilmaista sen näin, ettei meidän pidä poimia rusinoita myrkytetystä kakusta, sillä silloin rusinat myös ovat myrkytettyjä.

3.0 Ristin periaate

Nyt tulemme siihen kappaleeseen, joka antoi otsikon koko tälle osalle 1: "Anna minun nähdä naulanjäljet käsissäsi". Ja alaotsikoksi voisimme laittaa sen otsikon, joka Pelle Karlssonilla oli kirjassa "Ristin periaate".

Nyt tulemme alueelle, joka voi antaa meille selviä signaaleja siitä, mikä voima vaikuttaa henkilön elämässä: Jumalan voima vai muut voimat. Jumalan voima tulee Pyhän Hengen kautta. Muut voimat voivat käsittää joko puhtaasti lihallisia tai henkilökohtaisia ominaisuuksia ja voimia tai sitten ne käsittävät demonisia voimia. Kyseessä voi olla myös sekoitus kahta viimeksi mainittua. Sitä vastoin en usko, että Jumalan Henki sekoittuisi erityisen mielellään demonisten voimien kanssa.

3.1 Epäilevä Tuomas

Luemme näistä naulanrei'istä Jeesuksen käsissä.

Joh. 20:25: Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle:" Me näimme Herran." Mutta hän sanoi heille: " Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko.

Tuomas ei siis voinut uskoa, että Jeesus oli noussut ylös. Hän ei pystynyt uskomaan, että Jeesus oli aito, ellei hän saanut tuntea naulanreikiä hänen käsissään. Nämä merkit Jeesuksen ruumiissa todistivat Jeesuksen kärsimyksestä ja ne todistivat silloin Jeesuksen aitouden. Joten Jeesuksen kärsimyksen arvet todistavat todella juuri siitä, että hän ON Messias. Tämän kärsimyksen jäljet ovat siis vielä tänäänkin Jeesuksen ruumiissa. Hänhän nousi ylös samassa ruumiissa. Joten, kun Jeesus tulee takaisin, juuri **sitä** haavoitettua ruumista odotamme näkevämmä. Otan tämän esille enemmän osassa 2.

Mielestäni meidän ei tule syyttää Tuomasta siitä, että hän epäili sitä, kuka se henkilö oli, jonka toiset opetuslapset olivat nähneet. Oikeastaan hän ansaitsee täyden kunnian siitä, että oli tarkka totuuden suhteen. Hänhän ei halunnut tulla

petetyksi, hän halusi sen sijaan varmistua siitä, että kyseessä oli sama Jeesus, jonka hän oli oppinut tuntemaan ja jonka kanssa oli vaeltanut aikaisemmin. Hän halusi varmistua, että tämä ylösnoussut Jeesus oli aito.

Ajattelepa sitä, että juuri **naulanreiät** saivat Tuomaksen tuntemaan sen, että tämä ylösnoussut Jeesus oli aito. Ja naulanreiät todistivat kärsimyksestä, joka vuorostaan todisti Jeesuksen olleen ja olevan Jumalan Messias. Mielestäni tässä on meille vähintään kaksi sanomaa. Toinen sanoo meille, että meidän ei pidä hävetä olla yhtä tarkkoja kuin Tuomas totuuden suhteen. Toinen sanoo meille, että **kärsimyksen merkit ovat aitouden merkit**. Mietimme hiukan tätä toista sanomaa.

3.2 Kitkeryyteen tai makeuteen kypsyminen

Kuulin vastikään kertomuksen plataaniviikunapuusta. On luultavasti niin, että plataaniviikuna on melko arvoton hedelmä, jos sen antaa kypsyä aivan omin päin. Silloin se kypsyy kitkeräksi hedelmäksi. Mutta jos ravistaa hedelmää hiukan pinnalta, ravistamalla tai lyömällä sitä, niin se kypsyy melko nopeasti ja siitä tulee makea ja hyvä hedelmä. Vaikuttaa aivan siltä kuin Jumala olisi laittanut todistuksen viikunapuuhun siitä, millaista tosikristillisen elämän pitää olla. Jos vain annamme itsemme olla rauhassa, niin me kypsymme kitkeryyteen, valitettavasti. Mutta jos meidät asetetaan koetuksiin ja kärsimykseen, silloin meidän elämässämme kypsyy makea hedelmä. Se, jota joskus kutsutaan Hengen hedelmäksi.

Me näemme tämän todistuksen myös Jaakobin elämässä VT:ssä. Hän paini Jumalan kanssa ja iskun lantioonsa, joka hyvinkin teki hänestä ontuvan lopuksi elämää. Mutta juuri tämän iskun jälkeen Jaakob nöyrytyi ja tuli Jumalan siunaamaksi.

Se, että koetukset ja kärsimykset näyttävät olevan edellytys sille, että Jumalan voima todellisesti tulee toimivaksi meissä, näemme myös monien suurten herätysjulistajien joukossa historiassa. Tänäpäin on valitettavasti päinvastoin. Nyt ovat tärkeintä aukirullatut punaiset matot. Suurella julistajalla pitää olla oma suihkukone, luksusomakotitalo, luksusauto, täyteläinen lompakko ja 100 prosentin terveys. Mutta jos katsomme esimerkiksi Charles Finneytä, niin hän kamppaili huonon terveyden kanssa. Siitä huolimatta tai ehkä **juuri sen takia**, hän on ehkä se herätysjulistaja, joka on voittanut eniten ihmisiä Jeesukselle tähän saakka koko maailman historiassa. Meidän oma Emil Gustafson taisteli myös heikon terveyden kanssa ja kuoli sen takia noin 30 vuoden iässä. Frank Mangs kamppaili toistuvien masennusaikojen kanssa.

Sven Reichmann on taistellut vaikeita selkävaivoja vastaan monta vuotta ja joita minä luulen hänellä olevan vielä tänäkin päivänä. Ei sen takia, että haluaisin suoda meille vaikeuksia, mutta tämä näyttää olevan edellytys sille, että Jumalan voima virtaa meissä. Ja vaikuttaa siltä, että kuin sairaus voi olla **yksi** tyyppi sellaisia vaikeuksia. Tulemme näkemään, onko näille ajatuksille vähän enemmän tukea Raamatussa.

3.3 Nyt en enää elä minä

Mehän tiedämme, että tie eteenpäin yhdessäoloon Jeesuksen kanssa on ristin tie, mutta minä luulen, että me mielellämme unohdamme sen totuuden aivan liian usein. Joka tapauksessa meidän tulee muistuttaa itseämme tästä joillakin Raamatun sanoilla.

Gal. 2:19–20: Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, 20 ja minä **elän, en enää minä**, vaan Kristus elää minussa.

Luuk. 9:23: Ja hän sanoi kaikille: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän **kieltäköön itsensä** ja **ottakoon joka päivä ristinsä** ja seuratkoon minua.”

Joskus kristillinen usko saa kritiikkiä siitä, että kyseessä olisi jonkinlainen itsensä poispyyhkiminen. Mutta monella tapaa se on aivan totta. Meidän tulee kuolla pois vanhasta itsekeskeisestä ja kapinallisesta **MINÄSTÄMME**. Juuri **MINÄ** haluaa syödä tiedon puusta tullakseen itse kuin Jumalaksi. Silloin voi itseltään kysyä, miten tämä kuolema tapahtuu ja mitä se tarkoittaa, että joka päivä otamme ristimme seurataksemme Jeesusta.

Voimme ymmärtää, ettei tämä kuolema tapahdu yhdellä kertaa, kun pelastumme ja uudestisyntymme. Muutenhan Jeesus ei olisi puhunut **päivittäisestä** rististä. Joten tämä ei ole yhden kerran tapahtuva tapahtuma, josta nyt puhumme, vaan oletettavasti koko elämäämme seuraava asia, **mutta vain** jos haluamme vaeltaa Jeesuksen kanssa ja nähdä **Jumalan** voiman olevan toiminnassa elämässämme.

Mainitsin aikaisemmin Jaakobin, joka sai iskun lantioonsa. Tämä teki hänestä luultavasti ontuvan koko loppuelämäksi. Se nöyryytti häntä, koska tuona aikana oli oletettavasti häpeällistä kantaa ruumiinvammaa. Samalla tavalla asiat olivat Saaralla ja Aabrahamilla, jotka eivät voineet saada lasta.

Pietari kielsi Jeesuksen kolme kertaa ja tietoisuus siitä seurasi häntä tietenkin koko hänen elämänsä. Se kieltäminen oli valtava häpeä Pietarille, mutta se nöyryytti myös häntä kaikella varmuudella. Ehkä koko loppuelämän.

Jos me etsimme oikein hyvää esimerkkiä Raamatusta siitä, kuinka vastoinkäymiset ja huolet ovat edellytys sille, että Jumalan voima virtaa voimakkaimmin, niin kyllä apostoli **Paavali** on yksi parhaista esimerkeistä. Hänen sanomansahan käsittelee sitä paitsi monta kertaa juuri tätä. Kaikkein selvimmin se tulee esiin, kun Paavali puhuu kuuluisasta pistimestään (ruots. Raamattu puhuu orjantappurapiikistä) 2. Korinttolaiskirjeessä.

2. Kor. 12:7-10: Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin (ruots. orjantappurapistin), saatanan enkeli, rusikoimaan minua (ruots. lyömään minua kasvoihin), etten ylpeilisi. 8 Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. 9 Ja hän sanoi minulle: ” Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun **voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.**” Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. 10 Sen tähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin (!), Kristuksen tähden; sillä **kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.**”

Orjantappurapiikin oli siis tarkoitus tehdä Paavalista heikko omassa voimassaan siksi, että **Jumalan** voimasta tulisi suuri. Monet ovat yrittäneet arvata, mikä tämä orjantappurapiikki voisi olla. Jotkut sanovat, ettei se missään tapauksessa voisi olla mikään sairaus, sillä sitähan Jumala ei voi sallia, tarkoitetaan. Mutta minun mielestäni niin ei voi sanoa, ajatellen Finneytä, Mangsia, Emil Gustafsonia ja monia, monia muita Jumalan miehiä ja naisia. Koska Paavali sanoi, että tämä orjantappurapiikki sisälsi *lyönnin kasvoihin*, niin luulen, että kyseessä oli jonkinlainen halventaminen. Mutta on aivan samaa se, mikä se tarkasti oli. Piikin tarkoituksena oli tehdä Paavalista nöyrä ja se on se tärkeä sanoma meille. Sillä vain silloin, kun olemme heikkoja, **Jumalan** voima voi tulla suureksi meidän kauttamme. Meidän ei tule olla joitain valtavia sotureita kuten Goljat. Meidän tulee olla vain pieniä ”Daavideja”, pieniä särkyviä saviruukkuja ilman suojaavaa varustusta ympärillämme.

2. Kor. 4:7: Mutta tämä aarre on meillä **saviastioissa**, että tuo suunnattoman suuri voima olisi **Jumalan** eikä näyttäisi tulevan meistä.

Tämä on itse asiassa uskon lepoa ja Jumalan lapseutta. Mitä enemmän rentoudumme ja nöyryymme, sitä enemmän voi Jumala toimia kauttamme. Mitä enemmän olemme kuin täyteen pumpattuja ja tulemme huomattaviksi, sitä enemmän saamme taistella omin käsin, koska Jumala silloin vaikuttaa vähemmän meidän kauttamme.

Pelkistetty raamatullinen kuva siitä, minkälaista kristityn elämän tulee olla, voi olla vertaus **fosforikimpaleisiin**. Fosforithan voidaan ladata valolla ja sitten ne loistavat pienen hetken omin päin. Jos niiden pitää jatkaa valaisemista, niin ne täytyy viedä valoon takaisin, että voisivat valaista taas. Aivan vastaavalla tavalla on meidän kristittyjen kanssa. Meidät täytyy ladata Jumalan valolla ja se tapahtuu ehdottomasti vain Jumalan läheisyydessä. Sitten voimme säteillä itse hetken, mutta *heijastamme* valo on vain Jumalan valoa. Näin oli asia myös Mooseksen kohdalla, kun hän oli ollut yhdessä Jumalan kanssa Siinain vuorella. Kun hän tuli alas, niin hänen kasvonsa säteilivät Jumalan valoa. Mutta mitä hän teki, kun valo alkoi vähetä? Hän heitti liinan kasvoilleen, etteivät ihmiset näkisi, että valo oli vähenemässä

2. Kor. 3:13-14: emmekä tee niin kuin Mooses, joka pani peitteen kasvoilleensa, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista (ruots. Raamattu "etteivät Israelin lapset näkisi, kuinka se kalveten katosi). 14 Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy pois ottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.

Vastaavalla tavalla tekevät monet meistä kristityistä, jotka emme suo itsellemme aikaa Jumalan kanssa ja eikä vähiten tämä koske kai vääriä julistajia. Mitä nämä sitten kätkevät "liinansa" taakse? Se voi olla sitaatteja toisten kirjoista, haetaan makeita kertomuksia, joita on luettu tai poimittu ehkä jostain konferenssista, ehkä houkutellaan puoleensa mehukkaalla profetialla omassa voimassa, keksityllä näyllä tai ilmestyksellä. Rikkaus kekseliäisyydessä on aika valtavaa tällä alueella. Raamatussa sanotaan, että Jumalan kansa paatui, kun Mooses teki näin. Heitä aivan kuin kohtasi hengellinen sokeus ja laiskuus. Samalla tavalla asiat ovat monesti kristillisyydessä, jossa saarnaajat peittävät "latauksesta lopussa olevat fosforikimpaleet" tällaisten, jos voisimme sanoa "maastonväristen" liinojen taakse. Ihminen voi joutua hengellisen sokeuden uhriksi eikä hän silloin näe tai välitä etsiä aitoutta. Sitä tyytyy siihen, mitä monet saarnaajat tuovat esiin omassa voimassa. Tämän sokeuden Jumala sallii tulla sen ylle, joka ei ole tarkka totuuden kanssa (2. Tess 2:9-11).

Voin kertoa sen, missä tulin uskoon. Se tapahtui erään yksinkertaisen leipurin kotona sohvalla. Hän säteili Jumalan valoa. Hän ja hänen vaimonsa olivat kaikessa vähäisyydessään saaneet tulla valtavan mahtaviksi Jumalan työkaluiksi. Monet ihmiset saivat heidän kotonaan kokea vapautumisen synnin orjuudesta ja muusta, jotka heitä olivat vaivanneet. Useat niistä, jotka kuuluivat heidän seurakuntaansa, tulivat kateellisiksi siitä, että tämän leipuriperheen kotona tapahtui niin paljon. Joten tavallaan leipuri ja hänen vaimonsa tulivat pois ajetuiksi seurakunnastaan. Perheen elämässä vaikuttaneen Jumalan voiman salaisuus oli, etteivät he olleet mitään suurta ihmisten silmissä. Voidaan sanoa, että heidän elämänsä oli pieni ja aika tyhjä "varasto". Sinne Jumala voi kylvää yhden tai useamman sinapinsiemenen. Suurten, itseään täynnä olevien ja suosittujen julistajien kohdalla on suuri riski käydä päinvastoin. Heidän elämänsä on kuin kokonainen "lato", joka on täyteen ahdettu merkittäviä rikkauksia ja yrittävät täyttää sitä enemmän ja enemmän kerta kerran jälkeen. Siellä ei ole tilaa edes yhdelle ainoalle Jumalan sinapin siemenelle.

Ehkä joku ihmettelee, miten asiat ovat minun kohdallani. Jumala on saanut ottaa minut urapolulta pois ja sen hän teki niin, että minä paloin kunnolla loppuun työssäni. Kun ihminen palaa loppuun, ei hänellä ole yhtään omia voimia jäljellä ja harvoin sitä tullaan takaisin ylös askelmia, kiitos ja ylistys siitä Tänä päivänä voin itse asiassa kiittää Jumalaa loppuun palamisestani. Ilman sitä en olisi voinut olla ollenkaan Jumalan työkalu, luulen niin.

Jos nyt ihmettelet, löytyykö Raamatusta tukea sille, että Jumala voi käyttää sairautta, niin haluan osoittaa esimerkkiä, joka näyttää tukea tälle. Apostolien teoissa 16:6 Luukas kirjoittaa, että **Pyhä Henki** esti häntä tulemasta Aasiaan. Hän sen sijaan kulki Galatian kautta. **Se** oli syy siihen, että hän päätyi galatalaisten luo. Galatalaiskirjeessä 4:13 Paavali kertoo **itse** tästä tapahtumasta, mutta sanoo silloin, että **ruumiillisen heikkouden** takia hän tuli galatalaisten luo. Valehteleeko Luukas silloin, kun hän kirjoitti, että juuri Pyhä Henki johti Paavalia galatalaisten luo? Ei. Se täytyy tulkita niin, että Jumala voi lähettää sairauden saadakseen aikaan jotain meidän elämässämme. Näemme Gal. 4:14, että Paavali itse asiassa oli sairas, kun hän oli galatalaisten luona.:

Gal 4:14: ja te tiedätte, mikä kiusaus teillä oli minun **ruumiillisesta tilastani**; ette minua halveksineet ettekä vieroneet, vaan otitte minut vastaan niin kuin Jumalan enkelin, jopa niin kuin Kristuksen Jeesuksen.

Paavalin heikkous on voinut aiheuttaa **kiusauksen** galatalaisille, sanotaan tässä. Miksi, sitä voi kysyä itseltään? No, samoin kuin asiat ovat monissa yhteisöissä

tänä päivänä. Jos joku on sairas, niin sanotaan, että sillä henkilöllä on heikko usko tai jotain selvittämättä Jumalan kanssa. Ellet ole terve ja menestyvä, niin sinun uskossasi on jotain vikaa, julistetaan. Mutta tietenkään Paavalin uskossa ei ollut mitään vikaa. Sairaus oli sen sijaan johtanut hänet galatalaisten luokse ja tämän ansiosta ja Paavalin heikkouden takia, Jumalan voima vaikutti galatalaisten pelastukseksi. Meidän pitää nyt pysähtyä tähän ja miettiä hiukan sitä, mitä teksti itse asiassa välittää: Sen, että koska Paavali sanoi, että hänen sairas ruumiinsa olisi voinut olla kiusaukseksi galatalaisille ja koska kiusaus on se, mikä edeltää syntiä, niin tämä teksti kertoo minulle: on **syntiä** halveksia toisen ihmisen sairautta. (ikään kuin sen ihmisen sairaus riippuisi epäuskosta tai huonosta suhteesta Jumalaan)

3.4 Paavali esikuvana

Nyt pysähdymme hieman Paavalin eteen, sillä hän on uskomaton esikuva, kun kyseessä on **itsestä vaikeneminen**, erotukseksi monista julistajista meidän päivinämme. Mehän tiedämme Apostolien teoista, että Paavali sai olla mukana suorittamassa monia merkkejä ja ihmeitä. Mutta olen lukenut läpi kaikki Paavalin kirjeet metsästäen hänen omaa todistustaan tästä. Enkä edes yhtä ainoaa kertaa – mitä minä olen voinut nähdä – hän todista merkeistä ja ihmeistä, joita hän on saanut tehdä. Tämä on melko hämmästyttävää! Mutta jos oppii tuntemaan Paavalia vähän paremmin hänen kirjeittensä kautta, niin ymmärtää, miksi. Hän tiesi, että Jumalan voima valuisi hänestä pois, jos hän itse esiintyisi mahtavana ihmisten silmissä. Näemme tämän esim. 1. Korinttolaiskirjeessä.

1. Kor. 1:17: Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan – ei puheen viisaudella, **ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi** (ruots. menettäisi voimaansa).

Näettekö sen, että **viisaus ja kaunopuheisuus** voisivat johtaa siihen, että Jumalan voima katoaisi Paavalin elämästä. Kreikan kielen sana viisaudelle tässä tekstissä on *sophia* ja Paavali viittaa silloin varmasti sellaiseen *hengelliseen viisauteen*, jota voi käyttää ollakseen merkittävä. Ja se, mitä hän tässä kirjoittaa, ei tarkoita tietenkään vain viisautta ja kaunopuheisuutta, sen me ymmärrämme

Paavalin muista teksteistä. Jos meillä on mukana **ylipäättään jotain**, joka on merkittävää ja suurta ihmisten silmissä, silloin on riski, että Jumalan voima ei ole kanssamme. Juuri siksi meidän täytyy olla särkyviä saviruukkuja itsessämme. Ja tietenkin juuri siksi Paavali ei kerskunut kaikista niistä ihmeistä, joita hän sai suorittaa.

Katsomme Paavalissa vielä viimeistä asiaa, joka on **valtavan, valtavan mielenkiintoinen**, ja se on tämä Paavalin tempaaminen nk. ”kolmanteen taivaaseen”. Ja tässä saamme syyn siihen, miksi hän sai orjantappurapiikkinsä. Luemme 2. Korinttolaiskirjeestä:

2. Kor. 12:1-7: Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin. 2 Tunnen miehen, joka on Kristuksessa; neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen – oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää. 3. Ja minä tiedän, että tämä mies – oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää – 4 temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen **ei ole lupa** (ruots. ei voi eikä saa) puhua. 5 Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani. 6 Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee. 7 Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi.

Myös tästä Paavalin taivasmatkasta olen etsinyt muualta Paavalin teksteistä. Hän **ei** mainitse sitä **yhtään ainoaa kertaa. Hän ei koskaan viittaa siihen** eikä hänen opetukseensa se ole vaikuttanut nähtävällä tavalla. Syy siihen, että hän silloin ylipäättään mainitsee tämän tapahtuman korinttolaisille, riippui siitä, että häntä painostettiin siihen. Sen ymmärtää myös, että hänen mielestään oli hullua, että hän toi tämän esiin puheena, vaikkakin hän puhui itsestään toisena henkilönä. Hänellä ei kyllä ollut ajatusta siitä, että tämä kirje tulisi menemään kaikkialle maailmaan.

Jos nyt ajattelemme sitä, kuinka suositut saarnaajat tekevät tänä päivänä, mitä silloin näemme? Aivan oikein! Täydellisen vastakohtaan. Itseä markkinoidaan tällaisilla kertomuksilla, mutta melkein ei koskaan kuule evankeliumin julistusta. Sen sijaan kuulee kaikista merkeistä ja ihmeistä, joita nämä julistajat ovat saaneet olla mukana suorittamassa. Jotkut puhuvat hyvin laajasti matkoistaan

kolmanteen taivaaseen. Bob Jones ja Todd Bentley ovat ehkä kaikkein pahimpia. Toiset rikastuvat kertomuksillaan kohtaamisistaan Jeesuksen kanssa, tempaamisesta taivaaseen tai joskus matkoistaan helvettiin. Joskus voi uskoakin, että näihin päämääriin menee linja-automatkoja yhtenäen varttitunnin välein. Olen melko vakuuttunut siitä, että suurin osa tästä ei ole totta. Mutta yksi asia on varmaa, **Jumalan** voima ei ole näissä julistajissa, jos otamme lähtökohdaksi Paavalin opetuksen. Jumalan voima **ei koskaan** ole ollut siellä, jos muistatte Jeesuksen sanat Matt. 7:23, jossa hän sanoi:” minä **en** ole **koskaan** tuntenut teitä” Tätä on tärkeää miettiä!

4.0 Suositut julistajat ja profeetat

Lopuksi aion myös sanoa jotain siitä, että ollaan **suosittuja** julistajina ja profeettoina. Sitä voi olla suosittu monista eri syistä, mutta riippumatta siitä, mikä se on, niin suosiossa on valtavan suuria riskejä, jos haluaa vaelttaa Jumalan voimassa. Kuuntelemme Jeesusta:

Luuk. 6:26: Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille.

Tai miksei tätä erittäin vakavaa Raamatun sanaa:

Luuk. 16:15” Sillä mikä on ihmisten kesken korkeata, se on Jumalan edessä **kauhistus (ruots. inhottavaa).**”

Miksi **väärät** profeetat olivat niin suosittuja VT:n aikoihin? Siksi, että he saarnasivat vapautusta, rauhaa ja menestystä. Voimme tästä joukosta kuunnella yhtä. Nimittäin **väärää** profeettaa nimeltä Hananja, joka lupaa vapautusta ja menestystä Israelille, siitä huolimatta että Jumalan tuomio oli päinvastainen.

Jer. 28:1-4: Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa, hänen neljäntenä hallitusvuotenaan, viidennessä kuussa, sanoi **profeetta Hananja**, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, minulle HERRAN temppelissä pappien ja kaiken kansan silmien edessä näin: 2 ” Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. Vielä kaksi vuotta, ja minä palautan tähän paikkaan kaikki Herran temppelin astiat, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas otti tästä paikasta ja vei Baabeliin. 4 ja Jekonja, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka menivät Baabeliin, minä palautan tähän paikkaan, sanoo Herra, sillä minä särjen Baabelin

kuninkaan ikeen."

Onko meillä tällaisia profeettoja tänä päivänä? No, useimmat nk. profeetat tänä päivänä ovat samaa lajia kuin Hananja, mielestäni. Jeremia joutui parjatuksi, vangituksi ja kaivoon alas heitetyksi, vain siksi, etteivät suositut saarnaajat epäonnistuisi Jeremian lausuntojen tähden. Voimme lukea tästä hieman.

Jer. 18:18: Mutta he sanoivat:” Tulkaa, pitäkäämme neuvoa Jeremiaa vastaan. Sillä ei laki lopu papilta, ei neuvo viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyökäämme hänet kielellä, (ruots. Raamattu ”parjataan häntä”) älkäämme kuunnelko lainkaan hänen puheitansa.”

Voimme myös lukea mitä luopiokuningas Ahab sanoi **oikeasta** profeetasta, Miikasta:

2. Aikak. 18:7: Israelin kuningas vastasi Joosafatille:” On vielä mies, jolta voisimme kysyä HERRAN mieltä, mutta minä vihaan häntä, sillä **hän ei koskaan ennusta** minulle **hyvää (ruots. onnea)**, vaan **aina paha (ruots. onnettomuutta)**. Se on Miika, Jimlan poika.”

Niin, me näemme, että oikeasta profeetasta **ei** tule suosittua. On jopa vaarallista sanoa totuus. Mutta jos kuitenkin valitsemme pysyä totuudessa, niin saamme Jeesukselta ihanan lupauksen.

Luuk. 6:22–23: Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikään kuin jonkin pahan – Ihmisen Pojan tähden. 23 Iloitkaa sinä päivänä, **riemuun ratketkaa** (ruots. riemusta hyppikää); sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa.

Meidän palkkamme on siis suuri taivaassa, jos olemme valmiita kärsimään uskomme takia. Benny Hinn sanoi, että hän viis veisaa taivaan kultakaduista, hän haluaa sen sijaan kullaa **tässä ja nyt!** Mutta se on melko lyhytnäköinen toive ja sitä paitsi vaarallinen, koska rakkaus rahaan on kaiken pahan alku ja juuri. Kun näemme ihmisten hyppivän ylös eri seurakunnissa tänä päivänä, niin ei se johdu kärsimyksistä tulevan ilon takia. He hyppivät aivan muista syistä. Ja valitettavasti juuri Benny Hinn on yksi heistä, joka saa ihmiset hyppäämään ympäri näistä muista syistä.

5.0 Yhteenveto

Kun nyt teen yhteenvedon tästä osasta 1, niin voin tehdä sen näin: katsokaamme naulanreikiä niiden käsissä, joita me haluamme koetella. Kaikissa hyvissä esikuvissa Raamatussa, jotka olen nostanut esiin tässä osassa, näemme erilaisia "nalanreikiä", jos saan ilmaista asian näin. Ajattelen silloin Aabrahamia, Jaakobia, profeettoja Jeremiaa ja Miikaa, apostoleista Paavaliala ja Pietaria. Minä mainitsin myös Finneyn, Mangsin, Emil Gustafsonin ja Sven Reichmannin.

Meidän täytyy nähdä **ristin periaate** niissä julistajissa, joita me voimme arvioida aidoiksi ja jos meidän pitää tietää, että **Jumalan** voima vaikuttaa heidän kauttaan. Elleivät julistajat ja profeetat ole merkitty ristillä, niin siellä ei ole Jumalan voimaa. Ja ehkä juuri heille Jeesus tulee sanomaan lopun aikoina: "menkää pois luotani, **en** ole **koskaan** teitä tuntenut". Tässä on siis erittäin tärkeä kohta siitä, kuinka me koetellemme julistajat.

Toivon näiden ajatusten koettelemisesta voivan auttaa meitä koettelemaan monia tämän päivän suosittuja julkkissaarnaajia. On sekä valtavan tärkeää että valtavan välttämätöntä, jos voimme pelastaa ihmisiä pois melko luopuneesta kristillisyydestä. Mutta sen otan esille osassa 2, jolla on alaotsikko " Kuka voi koetella?".

/Lennart J

Översättning till finska / Käännös suomeksi

Sylvi Hänninen